

így óvni akarom őket helytelen példányok megvételeitől, annál is inkább, mert a szomszéd sógor unos-untalan szaporítja őket és a legképtelenebb állatokat küldi borsos áron hozzánk. Így nemrégiben láttam 900—2000 koronáig terjedő példányokat rattler arccal, tacsó lábakkal, hosszú farokkal és háttal, melyeket úgy átlag 3—500 korona értékűekre becsültem.

(Folytatása és vége következik.)

EBTENYÉSZTÉSI HIREK.

A frankfurt a/M-i Sportblatt für Züchter von Rassehunden, Németország legelterjedtebb kinológiai folyóirata a következő hírt közli f. év január 28-iki kelettel: „Buzzi Géza Félix, mint Budapestról értesülünk, 32 éves eredményes tenyésztői és kinológiai működésétől megvált, és pedig sajnálattal értesülünk végérvényesen. Legszármottevőbb eredményeit mint német *dogge* tenyésztő „Sándor D. D. C”-vel érte el, továbbá mint tacsó-tenyésztő az irombázottjai (babosai, tarkái) és vörösei révén, melyek a „Corvinus” tenyésztelpegyűjtő nevében igen keresettek valának. Német rövidszőrű vizslákban oly törzset kreált, mely Magyarország klimatikus viszonyaihoz simul. Ez a törzs világosabb barna, inkább vöröses irombázott színű, a nagyobb foltok hiányában tündöklő, csupa pötty és pusztán vöröses-barna fejekkel bíró. A nagyság leszállításával könnyebb termeket megfelelő jó csontozattal és inazattal tenyésztett ki, gyorsírájú keresés mellett a kiváló finom szimattal egyetemben. Utoljára a *komondorok* és *francia bulldogok* tenyésztésével foglalkozott és igen szép anyagot gyűjtött össze e célból. Most ezeken is túladdott és már csak a gyönyörű francia tenyészkanja „Appien-Plaviá”-ja van még meg, mely azonban szintén rövid időn belül gazdát cserél. A kiállításoktól Buzzi már régebben távol tartotta magát, mindazonáltal tenyésztésének több példánya, valamennyi országban, még Angliában és Amerikában is nagy elismerésben részesül, sőt Championátusokat is elnyert. Ezek az eredmények őt teljesen kielégítették. B. az állattenyésztés más ágazataiban is keresett szakértő és több uradalomban igen szívesen látott szaktanácsadó. Körülbelül egy évtized óta a gyümölcészetet ápolja és abban máris figyelemreméltó eredményeket ért el.

Ebkiviteli tilalom Németországban. A „Deutsche Reichsanzeiger” okt. 18-i számában hozza az 1914. évi július 31-én kelt császári rendeletet, melynek 2. §-a megtiltja egyes állatfajok kivitelét a birodalomból, azzal a bővítéssel, hogy a felsorolt állatfajokhoz hozzátartozik ezentúl a német juhászeb is. A német juhászeb t. i. a legkitűnőbb hadi-, és egészségügyi szolgálati-e, ezenkívül páratlan a rendőri szolgálatban is, különösen most, hogy kevés a rendőrök száma odahaza. Nehogy tehát hiány álljon be esetleg e megfizethetetlen ebfajtában, megtiltották a kivitelét. (Kyb.)

Ebtakarmány beszerzési középpont. December 12-én tartotta Berlinben ülését a német ebtenyésztők kartellje, melyen megalakították az ebtakarmány beszerzési középpontot. Mindnyájan tudjuk, mily nehéz a jelenlegi viszonyok közt táplálni ebeinket s mily nehézségekbe ütközik a táplálékuk beszerzése. A német egyesülési szellem könnyen túl teszi magát ezen is. Középponttá alakul, mely szerv inkább bírja az egyébként kallódásba menő állati és egyéb takarmányokat az ebeik részére megmenteni. (Kyb.)

Német ebkiállítási statisztika. Ebtenyésztőinket mindenestre érdekelni fogja, mily magas nívón áll Németországban az ebkiállítások kultusza. Ebkiállítások nélkül nem létezik okszerű ebtenyésztés. Éppen ennek tudatában virul oly szépen a német ebtenyésztés 1911. és 1912-ben, összesen 24.314 kiállító vett részt az ebkiállításokon Németországban. 1910-ben 38 kiállításon

18.011 kutyát állítottak ki, 1911-ben 39 kiállításon 18.818, 1912-ben 35 kiállításon 17.626 kutyát. Ez utóbbi alacsonyabb szám nem dekadenciát jelent, hanem ebben az évben határozta el a német ebtenyésztők kartellje, hogy minden kiállításon a főosztályokban pénzdíjakat kell az illető rendező egyesületnek adnia. Amelyik intézmény nincsen pénzdíjakkal egybekötve, csak bemutatásnak (Schau) minősítik,

Ilyen bemutatás 1912-ben 33 volt 9073 kutyával, tehát a kiállításokkal együtt kereken 27.000 kiállított kutya!

Érdekes, hogy az egyes fajták mikép voltak ebben az összámban képviselve. Német juhászeb 3981, Dobermann pinscher 2358, Tacsó 2085, Boxer 1409, Német rövidszőrű vizsla 1161, Törpe rövidszőrű pincsi 1004, airedale-terrier 955, Dog 937, Foxterrier 897, Uszkár 803, Bernáthegegyi 636, Setter, 450, Szálkás pincsi 445, Spaniel 422, Barsoi 360, Bulldog 347, Szálkás szőrű vizsla 326, Hosszúszőrű vizsla 326, Rottweili 314, törpe spitz 293, Spitz 204, Colie 196, Törpe pincsi 193, Francia bulldog 180, Ujfundlandi 178, Törpe spanielek 167, Majompincsi 161, Irtierrier 144, Whippet 139, Skót terrier 122, Fűrjeb 122, Törpe uszkár 111, pointer 100, Leonbergi 74 és a többi fajta kevesebb résztvevővel. 1912-ben a legnagyobb ebkiállítás a stuttgarti volt 1617 darab nevezését. (Kyb.)

Ferdinánd cár, a zoologus. Dr. K. Flöricke a bolgárokról szóló könyvében írja, hogy Ferdinánd bolgár király már akkor is nagy előszeretettel foglalkozott természettudományi tanulmányokkal, nevezetesen ornithológiával, mikor még mint fiatal honvédhuszárhadnagy magyarországi helyőrségekben állomásozott. Már akkor is számottevő gyűjteménye volt ritka exotikus madarakból s neves ornithologusok, mint pl. dr. Russ Károly is műveikben gyakran hivatkoznak az akkori kőburgi hercegre. Szófiában Ferdinánd cár Schumann A. bécsi zoologus közreműködésével tudományos szempontból magas színvonalon álló állatkeret létesített s azt remek szakkönyvtárral egészítette ki. Az ő fanatikus természetimádásának köszönhető továbbá, hogy a Balkán ritka sas- és keselyűfajait, valamint a Duna mocsarainak kőcsagkolóniáit, melyeket már-már a kihalás veszdelme fenyegetett, rendszeresen védik. „Tudós és könyvmoly” mondták akkor vállukat vonogatva a balkáni diplomaták, de kérdés, hogy természettudományi éleslátása nem járult-e hozzá a mostani bolgár király bámulatos emberismeretének és politikai éleslátásának fejlesztéséhez?

Ezeréves bölénycsontváz egy erdélyi barlangban. Hogy a hazánkban teljesen kihalt európai bölény (Bison bonasus L.), melyről az orosz-litvániai harcok kapcsán legutóbb lapunkban is szó esett, Magyarország mai területén szádokkal ezelőtt szabadon élt, azt az a jókarban fennmaradt csontváz is bizonyítja, melyet dr. Kormos Tivadar három évvel ezelőtt az Anina melletti panléászka cseppkőbarlangban talált. Kormos a m. kir. Földtani Intézet megbízásából kutatta át a barlangot s sok egyéb érdekes állati maradványok közt egy hatalmas koponyájú bölénycsontváza is ráakadt, melyet már teljesen bevont a 6—10 mm. vastagságú cseppkőréteg. A petrifikált koponyáról hiányoztak a szarvak, aminek magyarázata az, hogy az őskori vadászok a bölény szarvaiból ivóedényt szoktak készíteni. Dr. Kormos megállapítása szerint a csontváz 1000 évnél hosszabb idő óta fekszik a barlangban.